

Bună dimineța, floare de iubire...

Rolea Nicolae

Nu mai ești o floare cum ai fost odată?
Nu mai porți pe spate părul despletit?
Dar la mine-n suflet văd că pui să bată
Dorul tău năstrușnic, gata-ntinerit.

Mâna ta, azi, poartă cicatrici ciudate
Plugul neputinței sufletul ți-a frânt.
Îți aduci aminte, clipe-nmiresmate
Cum visai odată s-aduci pe pământ?

Nu ești fericită, te curmă-o durere,
Inimă te simte într-un cuib forțat.
Pe mine mă arde că stai în tăcere
Și pui fericirea pe un ram uscat.

Am să rog o frunză la tine să bată
În geamul iubirii chiar la balama.
Deschide fereastra și un vis de fată
Va-nflori, frumoaso, în privirea ta.

Îți cere alunul floarea când își lasă:
Aruncă-n oceane supărarea grea!
Inimă duioasă, cheamă-mă la masă
Și-ți ofer din palmă primăvara mea!

Tu să-ntinzi mânuța; o privighetoare
Voi pune din pieptu-mi pentru tine, zău.
Sufletu-mi de floare îl îmbrac în soare
Și-l aduc să doarmă la piciorul tău!

Dă-mi un semn, frumoaso, vino la porțiță
Cu rochița albă când florile plâng,
Dar să-ți faci codiță, ca o ștrengăriță,
Și s-o lași să curgă peste sânul stâng.

Să iei seama bine când împletești părul:
Prima primăvară-i cu norii duioși.
Două flori albastre care-ngână cerul
Să legi pe codiță: ochii mei frumoși.

Salut fericirea chiar din depărtare
Îmi inundă ființa într-un ritm nebun.
Tu în ghem adună firul de întristare

Și-un salut romantic lasă-mă să-ți spun:

Bună dimineața, preafrumoasă floare,
Hai, deschide-ți, tandru, inima un pic
Eu la tine-n suflet am picat din soare
Și din patul moale nu mai mă ridic!

28.03.2016